

vurdering, at lovforslaget lukkede et hul i lovgivningen.

Kommissionen anførte side 261 i beretningen:

”... at der i de dele af centraladministrationen, som særligt beskæftigede sig med rækkevidden af den nyligt indførte skattestop, ikke var tvivl om, at skattestoppet ikke var til hinder for lukning af huller i skattelovgivningen.”

Det anførtes endvidere på side 334:

”... at der ikke er grundlag for at antage, at spørgsmålet om, hvorvidt den nye borgerlige regerings skattestop var til hinder for lukning af huller i skattelovgivningen, var af betydning for beslutningen om, at forslaget til ændring af selskabsskattelovens § 31, stk. 6, ikke skulle indgå i lovforslag L 99, idet Peter Loft ikke opfattede dette forslag som en lukning af et sådant hul, og idet kommissionen har lagt til grund, at Peter Loft og Ivar Nordland ikke drøftede spørgsmålet om lukning af skattehuller i den forbindelse.”

Oversat til daglig tale betød dette for det første, at Skatteministeriets departementschef ikke vidste, at L 99 holdt et skattehul åbent. Det indgik slet ikke i hans overvejelser. For det andet stod det klart, at skattestoppet ikke ville have været til hinder for at lukke et hul – hvis altså man havde været klar over, at der var et hul at lukke.

På baggrund af sin omfattende undersøgelse af det faktiske begivenhedsforløb konstaterede kommissionen videre, at der ikke var grundlag for at antage, at skatteministeren ved sin tiltræden som skatteminister blev orienteret om, at lovforslag L 61, der bortfaldt med folketingsvalget, indeholdt et forslag til en ændring af selskabsskatteloven, der skulle lappe et hul i skattelovgivningen (beretningen, side 334).

Statsministeren kunne derfor ikke genkende den udlægning af hændelsesforløbet, som blev

gengivet i samrådsspørgsmålene, men måtte blot henvise til beretningens grundige redegørelse.

[Samrådsspørgsmål L]

Med samrådsspørgsmål L ønskede udvalget statsministerens stillingtagen til, om regeringen måtte påtage sig et direkte ansvar i sagen, der havde været genstand for kommissionens undersøgelse.

Statsministeren hæftede sig ved, at undersøgelseskommissionen konkluderede, at der ikke var grundlag for at antage, at skatteministeren ved sin tiltræden i 2001 var orienteret om, at den tidligere regerings lovforslag L 61 indeholdt et forslag, der skulle lappe et hul i skattelovgivningen.

Ministeren var heller ikke bekendt med dette forhold ved fremsættelsen af L 99 – og der var ingen grund til at antage, at andre medlemmer af regeringen skulle have haft en sådan viden på daværende tidspunkt.

For statsministerens eget vedkommende hørte han først om problemstillingen i august måned 2003, hvilket klart fremgik af redegørelsen.

[Samrådsspørgsmål M]

Endelig havde udvalget med samrådsspørgsmål M spurgt, om statsministeren ville give et bud på det samlede provenutab som følge af sagen.

Der måtte statsministeren – som også skatteministeren havde gjort det – henvise til det, der fremgik af kapitel 17 i Skattefradragssagskommissionens beretning.

Regeringen havde ikke bedre mulighed end kommissionen for at foretage den beregning og ville derfor afstå fra at komme med et alternativt skøn. I øvrigt ville statsministeren henvise til skatteministerens besvarelser af tidligere spørgsmål herom i Skatteudvalget, som var omtalt i samrådsspørgsmål M.

ÅBENT SAMRÅD I SKATTEUDVALGET DEN 8. NOVEMBER 2006
(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

ÅBENT SAMRÅD I SKATTEUDVALGET
Vedr. samrådsspørgsmål J-M
Den 8. november 2006, kl. 9.30-10.30